Wish You Were Here - Pink Floyd

Ο **Ρίτσαρντ Ράιτ** (*Richard Wright*, 28 Ιουλίου 1943 - 15 Σεπτεμβρίου 2008) ήταν Άγγλος μουσικός, που έπαιξε πιάνο και πλήκτρα στο βρετανικό progressive συγκρότημα Pink Floyd. Ήταν ιδρυτικό μέλος του συγκροτήματος, στο οποίο συμμετείχε από το 1965 ώς το 1981 και ξανά από το 1987 ώς και το 2008. Ο Ράιτ σπούδασε αρχιτεκτονική στο Πολυτεχνείο Regent Street όπου γνώρισε άλλα δύο ιδρυτικά μέλη των Pink Floyd, τους Ρότζερ Γουότερς και Νικ Μέισον. Ήρθε σε σύγκρουση με τον Γουότερς στα τέλη της δεκαετίας του '70 και αποχώρησε από το συγκρότημα κατά τη διάρκεια των ηχογραφήσεων του *The Wall* το 1979. Παρέμεινε όμως στη σύνθεση ως επί πληρωμή session μουσικός για τις ανάγκες της ζωντανής εκτέλεσης του άλμπουμ μέχρι το 1981. Το άλμπουμ *The Final Cut* του 1983, ήταν το μόνο των Pink Floyd που κυκλοφόρησε χωρίς τον Ράιτ στη σύνθεση. Ο Ράιτ ξαναγύρισε στο συγκρότημα μετά την αποχώρηση του Γουότερς και παρέμεινε για τα επόμενα χρόνια, ενώ συμμετείχε και στην εμφάνιση του γκρουπ με την πλήρη του σύνθεση το 2005 στο live 8.

Ο Ράιτ συμπλήρωνε με τζαζ και νεοκλασικά περάσματα στα πλήκτρα και το πιάνο τις κατά βάση μπλουζ μελωδίες που έγραφαν οι Γκίλμουρ και Γουότερς. Είχε σημαντική συμμετοχή στο δίσκο *Meddle* καθώς και στο *Dark side of the moon* με τις συνθέσεις του *The great gig in the sky* και *Us and them*, και ίσως η πιο γνωστή στιγμή του ήταν τα εκτεταμένα περάσματα των πλήκτρων στο άλμπουμ *Wish you were here* του 1975 καθώς και στο *Animals* του 1977. Συνεισέφερε ακόμα με συνθέσεις στο άλμπουμ *The division bell* του 1994. Κυκλοφόρησε επίσης δυο προσωπικούς δίσκους, το *Wet Dream* το 1978 και *Broken China* το 1996. Παντρεύτηκε τρεις φορές (1964-1982 με την Juliette Gale, 1984-1994 με την Ελληνίδα Franka, 1996-2008 με την Millie) και από τους γάμους του απέκτησε τρία παιδιά. Πέθανε από καρκίνο στις 15 Σεπτεμβρίου του 2008 στο σπίτι του στην Αγγλία.

Την ίδια μέρα, στην άλλη μεριά του Ατλαντικού, μερικά χρόνια αργότερα, γεννήθηκε ο **Στηβ Μορς** (*Steven J.* "*Steve*" *Morse*, 28 Ιουλίου 1954) ο οποίος είναι Αμερικανός κιθαρίστας, γνωστός ως ιδρυτής του ροκ συγκροτήματος Dixie Dregs, αλλά και ως ο μακροβιότερος κιθαρίστας των Deep Purple.

Ο Στηβ Μορς γεννήθηκε Χάμιλτον του Οχάιο των Ηνωμένων Πολιτειών και πέρασε τα παιδικά του χρόνια στο Μίσιγκαν, όπου μετακόμισε με την οικογένεια του. Ο Μορς έπαιξε για πρώτη φορά σε συγκρότημα, κατά τη διάρκεια της εφηβείας του, όταν μαζί με τον αδερφό του Ντέηβιντ, εντάχθηκαν στο συγκρότημα The Plague. Στα τέλη της δεκαετίας του '60 έπαιξε στους Three, μαζί με τον αδερφό του και σε εκείνο το διάστημα γνώρισε τον μπασίστα Άντι Γουέστ, με τον οποίο σχημάτισαν ροκ συγκρότημα, χωρίς φωνητικά.

Το 1970, ο Μορς και ο Γουέστ, ξεκίνησαν να παρακολουθούν μαθήματα στο "School of Music" του Μαϊάμι, εντάσσοντας στο συγκρότημα τον κιμπορντίστα Φρανκ Τζόσεφς, τον ντράμερ Μπαρτ Γιάρναλ και τον βιολιστή Άλεν Σλόαν. Μετά την αποφοίτηση τους, το 1975, ο Μορς και ο Γουέστ ονόμασαν το συγκρότημα Dixie Dregs.

Σταθμός στην καριέρα του η συμμετοχή του στο progressive ροκ συγκρότημα των Kansas, με τους οποίους κυκλοφόρησε το δίσκο "*Power*" (# 35), ο οποίος περιείχε το σινγκλ "*All I Wanted*", το οποίο έφθασε στο Top-20 στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τον Οκτώβριο του 1988, κυκλοφόρησε το δεύτερο και τελευταίο άλμπουμ του Μορς με τους Kansas, με τίτλο "*In the Spirit of Things*". Μετά την περιοδεία για την προώθηση του δίσκου, ο Μορς αποχώρησε για να εργαστεί ως πιλότος αεροπορικής εταιρείας, για μερικούς μήνες.

Το 1994, ο Μορς εντάχθηκε στο χαρντ ροκ συγκρότημα των Deep Purple, αντικαθιστώντας τον Τζο Σατριάνι. Με τους Deep Purple, περιόδευσε σε όλο τον κόσμο, ηχογραφώντας τους δίσκους "*Purpendicular*" (1996), "*Abandon*" (1998), "*Bananas*" (2003), "*Rapture of the Deep*" (2005) kai "*Now What?!*", αλλά και αρκετούς ζωντανά ηχογραφημένους δίσκους.

ΥΓ. Το τραγούδι που είχε επιλεγεί αρχικά ήταν το:

Φοβάμαι - Βασίλης Παπακωνσταντίνου

Στίχοι: Αντρέας Πανταζής

Μουσική: Γιάννης Ζουγανέλης

Δίσκος: Από 'μένα τον Βασίλη

Μπροστά σου τα φώτα μιας πολιτείας
που περιμένει τις ανασκαφές...
Και τα κλουβιά με τα καναρίνια που κοιμούνται βαλμένα στη σειρά...
Κι εγώ που δεν έμαθα ακόμα ποιος είμαι
ένας κουρασμένος σκοπός, χωρίς προοπτική...
Και συ που σε λίγο θα σβήσεις
ένα από τα φώτα, για να κοιμηθείς με κάποιον που μου μοιάζει...
Έτσι που τα σίδερα του κλουβιού
να χαθούν για μια στιγμή, μέσα στο σκοτάδι...

Φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς εμένα...

Τα ρούχα μου παλιώσανε και δεν αντέχουν
τρύπες στα γόνατα από τις υποκλίσεις
τσέπες ξηλωμένες απ’ τα κέρματα
χαλασμένα φερμουάρ, χάσκουν χρεοκοπία
Το κορμί μου μελανιασμένο
μες το κρύο σαν λάθος
που δεν το παραδέχεται κανένας
γυρνάει και ζητά τη ζεστασιά σου

Φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς εμένα...

Τα τσιμέντα σου καινούρια
με έπιπλα λουστραρισμένα
Και μάρμαρα λευκά
μια γυαλάδα που στραβώνει
και δε σ’ αφήνει χώρο να σταθείς
και μόνο εγώ απ’ όλα εκεί μέσα σαπίζω σαν σε αρχαίο τάφο
Σκεύη παραστάσεις βρέθηκαν εκεί
εκτός από εμένα, που σε κρύπτη μυστική
ψάχνω ακόμη να σε βρω να με αναστήσεις

Φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς εμένα...

Τα ρούχα μου παλιώσανε και πέφτουν
σαν χρεοκοπημένες κυβερνήσεις...
Γέρασα μ’ ένα παιδικό παντελονάκι

και το πλοίο δε φάνηκε ακόμη...
Σε σφίγγω πιο πολύ γιατί κρυώνω
το κορμί μου δρόμος, που εκτελούνται δημόσια έργα
κομπρεσέρ μ' ανοίγουν και με κλείνουν...
Τράβα λίγο τη κουρτίνα να με δεις
έγινα διάδρομος για στρατιωτικά αεροπλάνα
Και το μυαλό μου, αποθήκη, για ραδιενεργά κατάλοιπα...
Μέτρα ασφαλείας πήρανε, για την αναπνοή μου
και σε πολυεθνικό μονόδρομο, το μέλλον μου δώσαν αντιπαροχή

Φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς εμένα...

Έτσι ζω προκαταβολικά το παρελθόν μου
και με δυο γυμνά καλώδια για χέρια
αγκαλιάζω τα ψηλά σου volt για στερνή φορά

Φοβάμαι!

Quell-URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1331